

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13.08.1993, sp. zn. 3 To 47/93, ECLI:CZ:VSPH:1993:3.TO.47.1993.1

Číslo: 26/1994

Právní věta: Při právním posouzení pokusu trestného činu krádeže podle § 8 odst.1 tr.zák.,§ 247 tr.zák.z hlediska znaků charakterizovaných výší škody,je nutno vycházet z představy pachatele o předmětu útoku a jeho záměru. Otázka, zda zamýšlenou škodu mohl pachatel takového činu vzhledem k jeho okolnostem skutečně způsobit,kdyby se mu podařilo čin dokonat, je významným hlediskem pro hodnocení materiální podmínky uvedené v § 88 tr.zák.pro použití kvalifikované skutkové podstaty odpovídající záměru pachatele.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 13.08.1993

Spisová značka: 3 To 47/93

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pokus

Předpisy: 140/1961 Sb. § 8 odst. 1

§ 247

§ 88

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26

Při právním posouzení pokusu trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1 tr. zák., § 247 tr. zák. z hlediska znaků charakterizovaných výší škody, je nutno vycházet z představy pachatele o předmětu útoku a jeho záměru.

Otázka, zda zamýšlenou škodu mohl pachatel takového činu vzhledem k jeho okolnostem skutečně způsobit, kdyby se mu podařilo čin dokonat, je významným hlediskem pro hodnocení materiální podmínky uvedené v § 88 tr. zák. pro použití kvalifikované skutkové podstaty odpovídající záměru pachatele.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. 8. 1993 sp. zn. [3 To 47/93](#))

K odvolání mladistvého J. N. Vrchní soud v Praze zrušil rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 1.

dubna 1993 sp. zn. 1 T 3/93 a věc vrátil tomuto soudu, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný mladistvý J. N. uznán vinným pokusem trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. a trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a odsouzen podle § 234 odst. 2, § 79 odst. 1, § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na dva a půl roku, pro jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zák. zařazen do nápravně výchovného ústavu pro mladistvé, a podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. k trestu propadnutí věcí, a to kuchyňského nože, kasru ve žlutém obalu a kukly. V dalším bylo rozhodnuto o uplatněném nároku na náhradu škody tak, že poškozená H. R. byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána na občanskoprávní řízení.

Kromě toho bylo napadeným rozsudkem rozhodnuto o vině a trestu ohledně obžalované mladistvé M. Č. V této části rozsudek již nabyl právní moci v řízení před Krajským soudem jako soudem prvního stupně.

Proti rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný mladistvý J. N., který napadl výrok o vině trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a v návaznosti na to výrok o trestu odnětí svobody. Proti uvedenému výroku o vině obžalovaný mladistvý namítl, že Krajský soud nesprávně zjistil výši způsobené škody.

Vrchní soud přezkoumal podle § 254 odst. 1, 2 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž mohl obžalovaný mladistvý J. N. podal odvolání, i správnost postupu řízení, které předcházelo této části rozsudku, a přihlížeje přitom i k vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, dospěl k následujícím závěrům.

Pokusu trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. se obžalovaný mladistvý J. N. dopustil podle zjištění Krajského soudu tím, že v době od 18. 9. 1992 20.00 hodin do 19. 9. 1992 05.00 hodin v Třemošné, okr. Plzeň-sever, společně s J. V. po předchozí dohodě v úmyslu odcizil peníze rozbili skleněnou výplň okna benzínové čerpací stanice, vnikli dovnitř, ale nic neodcizili, protože se jim nepodařilo otevřít trezor.

Tato skutková zjištění odpovídají provedeným důkazům, avšak jsou neúplná, pokud jde o výši škody, k jejímuž způsobení směřovalo jednání obžalovaného mladistvého. Ve výroku napadeného rozsudku není uvedeno žádné zjištění týkající se výše hrozící škody. Z odůvodnění rozsudku je patrné, že Krajský soud vycházel z toho, že obžalovaný mladistvý pro případ úspěšného provedení činu předpokládal získání částky 60 000 Kčs. To je v souladu s výpovědí obžalovaného mladistvého a s tím, že podle výpovědí svědkyň J. T., pracovnice obsluhy čerpadla, a H. R., nájemkyně čerpací stanice, se v trezoru nacházela dokonce ještě vyšší částka. Přitom představa obžalovaného mladistvého J. N. o výši částky uložené v trezoru se opírala o informace J. V., jehož matka byla zaměstnána jako obsluhovatelka uvedené čerpací stanice, a který znal obvyklou výši docilované tržby. Zjištění, že jednáním spočívajícím ve vloupání do čerpací stanice obžalovaný mladistvý sledoval odcizení částky 60 000 Kčs, měl Krajský soud uvést ve výroku rozsudku.

Krajský soud pochybil při právním posouzení věci tím, že jednání obžalovaného mladistvého posoudil jako pokus trestného činu krádeže jen podle § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. b) tr. zák. Při správném použití zákona měl kvalifikovat uvedené jednání jako pokus trestného činu krádeže podle § 8 odst. 1, § 247 odst. 1, písm. b), odst. 2 tr. zák. Tím měl vyjádřit, že pokus trestného činu směřoval ke způsobení škody 60 000 Kčs. Tato škoda desetinasobně přesahuje spodní hranici „škody nikoli malé“, za kterou se podle § 89 odst. 14 tr. zák., 1) § 1 nařízení vlády ČSFR č. 464/1991 Sb. považuje částka

6000 Kčs. Pro to, aby k výši škody, která měla být trestným činem způsobena pro případ jeho dokonání, bylo přihlédnuto jako k okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby podle § 247 odst. 2 tr. zák., byla splněna i materiální podmínka uvedená v § 88 tr. zák., totiž podstatné zvýšení stupně nebezpečnosti činu pro společnost. Jak již bylo konstatováno, směřoval pokus trestného činu subjektivně z hlediska obžalovaného mladistvého ke způsobení škody, která desetinásobně překračovala hranici škody rozhodnou pro aplikaci ustanovení § 247 odst. 2 tr. zák. Objektivně hrozila ještě vyšší škoda, protože v trezoru byla ve skutečnosti uložena podstatně větší částka. Čerpací stanici jako předmět útoku si obžalovaný mladistvý v součinnosti se spolupachatelem vytipoval právě v očekávání, že se podaří odcizit tržbu, o jejíž výši poskytl spolupachatel informace, které byly reálné a spolehlivé. To svědčí o vysoké míře zavinění právě ve vztahu k hrozícímu následku trestného činu. Přistupuje k tomu způsob provedení činu, který byl založen na násilném vniknutí do uzamčeného objektu za tmy ve večerních, resp. nočních hodinách. Jediným důvodem, pro který se obžalovanému mladistvému nepodařilo dokonat trestný čin, byla odolnost trezoru, v němž byly peníze uloženy. Přitom rozhodnost, s níž obžalovaný mladistvý jednal, a jeho odhodlání opatřit si trestným činem peníze, byly tak silné, že o několik dnů později se uchýlil se stejným spolupachatelem k loupežnému přepadení obsluhy čerpadla. Souhrn všech těchto skutečností charakterizuje posuzovanou věc jako závažné jednání, které, pokud směřovalo ke způsobení škody nikoli malé ve smyslu § 247 odst. 2 tr. zák., vykazovalo vzhledem k této okolnosti podstatně vyšší stupeň nebezpečnosti, než jaký vyjadřuje pouhá aplikace ustanovení § 247 odst. 1 tr. zák. Názor Krajského soudu vyjádřený v odůvodnění napadeného rozsudku, že „představu tržby ve výši 60 000 Kčs nelze považovat za takovou, aby podstatně zvyšovala stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost“, proto nemůže obstát.

Dále se Vrchní soud zabýval posouzením správnosti dalších výrazů napadeného rozsudku.

1) Poznámka redakce: Srov. však § 89 odst. 14 tr. zák., ve znění

zák. č. 290/1993 Sb.